

rigtig inderlig til. Og saa ligner De da ogsaa Deres Moder saa grangivelig i hele Udtrykket, efter hvad jeg saadan kan skønne, ihvorvel jeg kun har set hende én Gang for mange Herrens Aar siden ved et af vore Vennemøder ovre i Sandinge. Derfor skal jeg love for, at der vilde blive Glæde den Dag, da det spurgtes, at Kapellanen vilde besøge os i Forsamlingshuset — for saa vidste vi da, at vi endelig havde fundet, hvad vi saa længe og inderligt har ønsket os. Ja se, det var bare saadan disse Par Ord, jeg gjerne vilde tillade mig at sige Dem; og nu maa Hr. Pastoren da ikke være vred, fordi jeg har snakket saa frit til Dem. Jeg kan forsikre Dem til, at jeg kun har gjort det i den allerbedste Mening.“

Emanuel forholdt sig bestandig tavs. Han var saa underlig bedøvet af Væverens Ord, der pludseligt aabnede ham en Udsigt til Opfyldelse af alle de Længsler, han husede i sin Sjæl. Han vidste ikke længer, hvad han skulde tro. Var det virkelig en Ven, dette Menneske, om hvem han havde hørt saa meget slet? Eller var det hele et lumsk Forsøg paa at lokke ham i en Fælde? . . . Og Anders Jørgen og hans Datter? Var de i hemmeligt Ledtog med denne Mand? Han havde tilfældigt opfanget det spændt forventningsfulde Udtryk, hvormed den unge